

LÁMPÁS

Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? (Zsolt 27,1)

Tatabánya és környéke evangélikusságának lapja – IX. évfolyam 3. szám 2010. ősz-tél

Lassan, óvatosan érkezett ez a Lámpás. Vártunk rá. Vártunk az írásokra. A szóra, a gondolatra, amit írásba foglaltunk. Az alkalomra, hogy leírjuk.

Lassan, óvatosan érkezett ez a Lámpás. Mint az élet: töredékesen és időről időre elavulva. Végül most Isten kegyelméből itt van. Köszönjük ezt mindazoknak, akik létrehozták, és kérjük Istent, hogy áldásával tegye hasznossá.

Lassan, óvatosan érkezett ez a Lámpás. Adventje októbertől decemberig tartott.

Urunk, aki kimérte mindennek az idejét, megadta az adventek, várakozások és eljövetelek értelmét, áldja meg ezeket az oldalakat, és áldja meg minden Olvasó ünnepét, földi vándorlását és célba érkezését!

.

Az igazi szeretet

Pál apostol „Szeretethimnusz”-ának karácsonyi parafrázisa napjaink embere számára:

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszletrendező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhán segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket éneklek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópelyekkel díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az időszüke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillo asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videójátékok tönkremennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad.

Ismeretlen szerző

.

Adventi himnők: friss fenyőág,
Lobog már négy kis gyertyaláng!
Karácsonyt várva lázban a föld,
Isteni gyermeket köszönt.
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Reformáció

Luther Márton nevezetes 1517-es 95 tételének két utolsója ekképpen szól:

94. *Buzdítsuk azért a keresztyéneket, hogy fejüket: Krisztust, bűnhődésen, halálon és poklon át is követni igyekezzenek,*
95. *és abban bizzanak, hogy inkább sok szorongattatáson át, mintsem a béke biztonságán át jutnak be a mennybe.*

1. Isten célja velünk a boldogság eléréséhez: krisztusivá újulni.
2. A radikális megújulás: forradalmi erejű változás.
3. A forradalom: háborúság.
4. A forradalmárok soha nem „érik jól magukat”.
5. Ha „jól érezni” akarnák magukat – nem robbantanak ki forradalmat, hanem a békét (= a meglévő helyzet békén hagyását) választanák.
6. A boldogság soha nem béke abban az értelemben: békén hagyni a meglévő helyzetet.
7. A boldogság a sok szorongattatást jelentő megújuláson át érkezik.

Reményik Sándor:

A kereszt fogantatása

A Szentlélek nagy fergeteg köpenyben
A Libanonra szállott.
A Libanon csúcsán egy cédrus állott.
Törzse obelisz, feje korona.
A Szentlélek ráharsogott: Te fa!
Máriától, a Szűztől most jövök,
Csírázik immár az Isten fia,
És áldott ő az asszonyok között.
Most rajtad a sor: ím, vihar-kezemmel
Megáldalak: légy terhes a kereszttel!
Légy te is áldott minden fák között,
Érezd, hogy nő benned a feszület,
Éveid: a Megváltó évei,
Míg utatok egykor összevezet.
Rajtad csorogjon végig Krisztus vére,
Kidöntve majd magányod vadonából
Állítsanak a világ közepébe.
Ott állj majd minden faluvégen,
Ott függj a cellák kietlen falán,
Ős-fádnak ezer apró másaképpen,
Forgácsolódj szét millió darabra,
A Szabadító tekintsen le rólad
Millió megbilincselte életrabra.
A Szentlélek nagy fergeteg-köpenyben
Tovazúgott a Libanon felett,
Zúgásában ezer fa reszketett.
Ordító erdön ment harsogva át,
Csak egy fa értette meg szavát, –
Lehajlott óriási koronája:
Kereszt-sorsának megadta magát.

Reményik Sándor:

Ne ítélj (2Kor 5,10)

Istenem, add, hogy ne ítéljek –
Mit tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyesé, a népeké.
Istenem, add, hogy ne ítéljek.

Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriás összhangnak lássak –
A dolgok olyan bonyolultak
És végül mégis mindenek
Elhalkulnak és kisimulnak
És lábaidhoz együtt hullnak.
Mi olyan együgyűn ítélünk
S a dolgok olyan bonyolultak.

Istenem, add, hogy mind halkabb legyek –
Versben s mindennapi beszédben
Csak a szükségeset beszéljem.
De akkor szómban súly legyen s erő
S mégis egyre inkább simogatás:
Ezer kardos szónál többet tevő.
S végül ne legyek más, mint egy szelid
igen vagy nem,
De egyre inkább csak igen.
Mindenre ámen és igen.
Szelid lepke, mely a szivek kelyhére ül.
Ámen. Igen. És a gonosztól van
Minden azonfelül.

Július eleji gyülekezeti kirándulásunkról egy kedves útitársunk, **Lódi Ferencné** írt beszámolót. A veleméri templomról szóló művészettörténeti ismertetőt szintén ő teszi közzé.

ŐRSÉGBEN

Kellemes tapasztalatokkal kezdődött ez a kirándulás. Az evangélikus közösség megszervezte, hogy ki kinek segítsen a találkozási helyre jutásban.

Kis csoportunkban minden korosztály képviselve volt a tizenévestől nyolcvan éves korig. Helyes irányelvnek bizonyult, miszerint ez a kirándulás nem olyan, mint az IBUSZ utazás, ahol a kitűzött célt el kell érni, hanem türelmesen – az egyéni adottságokat is figyelembe véve – tegyük kellemessé az előttünk álló két napot.

Utazás közben értékes információkat hallgathattunk az adott hely történelméről, életviteléről, és amikor egy-egy helyen megálltunk, már tudtuk előre, mi a nevezetessége, értéke, mire érdemes figyelniük.

Celldömölkön csak rövid pihenőnk volt, így csak kívülről néztük meg a templomot. Körmenden a Batthyány-kastélyban dr. Battyány-Strattmann László – a szegények orvosa, akit 2003-ban II. János Pál pápa boldoggá avatott – munkásságáról tudtunk meg sok érdekességet. Az épületben kapott helyet gróf Batthyány Lajos, az első felelős miniszterelnök életét bemutató kiállítás, a Céhmaster Múzeum, az esélyegyenlőség jegyében a Vakok Múzeuma és a Cipő Múzeum, ahol Erzsébet királyné apró báli cipőcskéjét is megcsodáltuk. A sok intellektuális élmény után jó volt megpihenni, jól belakmározni, csevegni Csákánydoroszlón a KATI Csárdában.

Körmend után a táj megváltozik, hullámos dombok, zöld rétek viszonylagos érintetlensége, tiszta levegője, szépen művelt parcellái adják a táj szépségét.

Nemesmedves szép, hangulatos határközeli történelmi emlékhely, ahol egy szovjet tank – amelyet Andrea és a fiacskája ügyesen, békésen lefoglalt –, a megyéket megszemélyesítő kopjafák és egy harangláb jelképezi, hogy itt ért véget a II. világháború.

Estefelé értünk Rönökre, ahol a határsáv közelsége miatt 1945 után a Szent Imre templomot a határőrség megfigyelőhelyként használta és lepusztította. Burgenlandiak kezdeményezésére, adományokból renováltatták, 1992-ben felszentelték. Amikor ott jártunk, egy katolikus közösség sátorozott a templom szép parkjában. Meglepő volt számunkra, hogy nyolc hónapos ikrekkel is vállalták a lelkigyakorlatot tábori körülmények között.

Vadregényes, dimbes-dombos tájon helyezkedik el Őriszentpéter, az ŐRSÉG fővárosa. Kilenc „szer”-ből áll, pl. Pityerszer, Városszer, Galamszer, stb.. Az osztrák-magyar-szlovén határ találkozásánál az enyhén emelkedő lankák tetejére épült szerek innen őrzik a vidéket. Tájba simuló épületeik megőrzik a táj szépségét és változatosságát.

A szálláshelyünk Őrimagyarósdon volt. Ebben a kis falucskában mindössze 300 lakos él példásan tiszta, rendes házakban. Megbámultuk a közeli marhafarmot is, majd következett az ágyfoglalás.

A fiatalabbak most is készségesen választották a hálózsákot, átadva a jobb helyeket az idősebbeknek.

Etelkának jó kis egyszemélyes „kuckó” jutott.

A falu népe evangélikus, temploma 1871-ben épült, egyszerű, otthonos, a karzat szinte átöleli a teret. Az oltárkép Márta és Mária történetét ábrázolja. Építészeti érdekessége a dunántúli evangélikus templomokban gyakori úgynevezett szószékoltár is, mely azt jelenti, hogy a szószék az oltárpítmény tetején helyezkedik el.

Az Őrimagyarósi Evangélikus Egyházközség hitvallásából:

„A templomban az ablak, nyitást jelent a külvilágra. Rámutat arra, hogy kint is Isten van velünk – napsugár simogatásában, fénylő suhogásában, szemek pillantásában, szavak érintésében.

A nyitott ajtó pedig üzeni: Menjetek el békességben. Vigyék a jó hírt, a kegyelem tapasztalatát, Isten szeretetét otthonotkba, kapcsolataitokba, az emberi szívekbe.”

Ragyogóan szép időben búcsúztunk el a házigazdától, és sétáltunk egy nagyot a festői szépségű Vadása tó partján, ahol szinte hallható a csend és bódító a levegő.

Pankaszon a népi faépítészeti remekét, az 1730-ban épült szoknyás haranglábát néztük meg.

A harangot védő sisakot fahindellyel, a szoknyát zsuppal fedték le. Szép látvány.

Alsószerin, a régi parasztportákon használt berendezési tárgyakkal hangulatosan díszített BALOGH Csárdában ugyancsak jól éreztük magunkat. Sárrika és Klárka szóval tartotta a

Velemér jelentős műemléke a Papréten emelkedő, a Szentháromság tiszteletére szentelt, egyhajós, nyugati tornyos, a nyolcszög három oldalával záródó szentéllyel ellátott, kőből és téglából épült katolikus templom. Nagy valószínűséggel már Szent István idejében, vagy korábban is állt helyén egy keresztény egyház, mert aligha hihető, hogy egy folyamatosan lakott fontos hely templom nélkül maradt volna az avar időkben. Az avarok (a pártusok utódai) ugyanis jórészt eleve keresztények voltak (a szaszanidák több, mint 300 keresztény pártus templomot romboltak le), de a frank hódoltság idején is gyakorolták keresztény hitüket e nyugati területeken. Amennyiben ez az avar vagy szentistváni templom alapköveiben sem azonos a jelenlegivel, akkor azt gondolhatjuk, hogy az előző templom fából épülvén nem hagyott nyomot maga után.

Ma is meglévő kőtemplomunkról - pusztán a stílusa alapján - azt feltételezzük, hogy a XIII. század végén építhették. Keletelt alaprajza azonban olyannyira hasonlít némelyik régebbi kaukázusi templom alaprajzára, hogy a templom alapítását korábbra is helyezhetjük. A naptiszteletre lehetőségét adó alaprajzi hagyomány kétségkívül ősi.

A veleméri Szentháromság-templom keletelt, ami azt jelenti, hogy a templomot egy kiemelt napon bekövetkező napkelte irányába tájolva építik fel. Háromféleképpen is keletelhető egy templom: az alaprajzot igazíthatták valamelyik napéjegyenlőség vagy napforduló (ez a leggyakoribb), esetleg a védőszent napjának hajnalpontjához is. A veleméri az utolsó csoportba tartozik, mert a Szenthárom-

társaságot, kiderült, hogy milyen kicsi a világ, sok közös ismerőst fedeztünk fel.

Utunk következő állomása Magyarföld. Ez a 30 lelkes Zala megyei falu Rátóti Zoltán polgármester – a Nemzeti Színház színésze – kezdeményezésére adománygyűjtésből, 10 év alatt, 35 millió Ft-ból hozta létre ezt a tájba illő fatemplomot, melyet idén június 19-én ökumenikus szertartáson szenteltek fel. /Ezt könnyű volt megjegyezni, mert ezen a napon volt az unokám esküvője is./

Ez a templom is szép példa arra, hogy egy kis csoport hite és akarata maradandó dolgot is képes létrehozni.

Veleméren, a Papréten emelkedő katolikus templomot csodáltuk meg.

Meghatóan szép ez a kis templom.

Annak ellenére, hogy nem vagyok evangélikus, ez a kedves közösség szeretettel befogadott és így élményekkel, tapasztalatokkal teli, kellemes két napot tölthettem el a gyülekezet tagjaival.

ság vasárnapján kelő nap első sugara a szentély boltozatán lévő Szentháromság jelképre esik. Az építők és a freskót készítő Aquila János ezen kívül figyeltek a napfordulóra is. A templom tudós plébánosának, Kovács Józsefnek a megfigyelése szerint a téli napforduló hajnalán a szentély délkeleti kerek ablakán besütő napsugarak a Madonna ölében ülő gyermek Jézust világítják meg elsőként. A téli napforduló a napisten feltámadásának pillanata, a boldogabb kor eljövételének ígérete. A nemlét sötétjében a napkelte várakozó templom méltó módon jelzi is ezt a korszakváltást: a kised felragyogó arca mintegy életre kel a néhány perces sugárözönben. Sajnos, e bámulatos fényjelenségek megfigyelésére manapság csak elvi lehetőség van, mert a felkelő napot a közelmúltban telepített erdő fái eltakarják.

Takácsné Hegedűs Hajnalka vallomása:

Isten csodáját szeretném hirdetni, ami valóban és velünk történt meg többször is!

2000. karácsonyán az Úr előtt fogadtunk örök hűséget egymásnak a Jókai utcai kis templomban. Az általam tisztelt és igen nagyra tartott Labossa Lajos bácsi áldotta meg Isten felszentelt papjaként a házasságunkat. Ezt megelőzően volt polgári esküvőnk, de úgy éreztem, hogy hiányzik az áldás.

Lajos bácsi mondta egyszer, hogy 1875-ig nem is volt polgári, csak egyházi esküvő.

Akárhányszor bemegyek abba a kis templomba, mintha megtisztulnék és mintha Isten mellettem állna: jóleső félelemmel, bűnbánattal teli érzés tölt el. Hullanak a könyveim, mint egy hazatért bűnös léleknek.

Sajnos nagyon sokáig nem lett gyermekünk, mert nekem 28 évesen volt jóindulatú agydaganatom, és Pestre kerültem kórházba. Ott megállapították, hogy méhnyak rákos vagyok, de még időben észrevették, és műtéttel kimetszték a daganatos sejteket.

Az első műtét nem sikerült. Még egyszer meg kellett ismételni, és akkor egy petevezetékemet is eltávolították.

Azt mondták, hogy ettől még lehet majd a későbbiekben gyermekem, de veszélyeztetett kismama leszek, mert feleakkora a méhem, mint normális.

Rá két évre megismertem a férjemet és összeházasodtunk.

Sajnos kiújult az agydaganatom, de ismét jó indulatú volt, és Istennek hála, meggyógyultam!

Nagyon sokat vártunk, hogy szülessen gyermekünk. Nem sikerült. Orvoshoz jártunk kivizsgálásokra, ahol minden eredmény után közölték, hogy spontán nem lehetek várandós.

Elkeseredtem és sokat sírtam, majd úgy döntöttünk, hogy megpróbáljuk a lombik programot. Négy sikertelen beavatkozás után abbahagytuk, mert a hormonoktól már nagyon rosszul voltam.

Aztán elvégeztünk egy örökbefogadási tanfolyamot, mert nekem már volt egy nagyfiam, de a férjemnek nem volt gyermeke, és nagyon szeretett volna még egy gyermeket. Várakozó listára kerültünk: 3+1 év! Elkeseredésemben, és mert nagyon szeretem a férjemet, azt mondtam, hogy váljunk el, mert talán talál egy fiatalabb lányt, aki szülhet neki gyermeket, ha már én nem adhatom meg ezt neki!

Azt mondta, hogy hülyeségeket beszélek. Teltek az évek: pontosan 7, mint a teremtés!

Akkor hallottam egy oltó anyagról, amelynek segítségével talán én is várandós lehetek.

2004. januárban kaptam meg az injekciókat. Hosszú idő után akkor elmentünk férjemmel nyaralni a Vörös tengerhez. Soha nem láttam tengert, olyan érzés volt, mintha ismét csoda történt volna, és az is volt! Hazajöttünk, és vártam, hogy talán most lesz gyermekünk, de nem lett.

Megint elkeseredtem, de azt hiszem, Isten akkor bocsátotta meg a bűnömet, hogy fiatalon elvettem egy kisbabát.

Ugyanis ismét rosszul kezdtem lenni! Elszédültem, hánytam, hányingerem volt. Arra gondoltam, hogy ismét daganat. Megkerestem ismét az orvosom. Minden vizsgálat negatív lett. Nem értettem, hogy akkor mitől vagyok rosszul.

Egy reggel a kollégámmal kávéztunk, és majdnem elhánytam magam. Belém hasított a gondolat: rosszul vagyok, ájulás kerülget, szédülök, álmos vagyok, hányok... Csak nem? Szerintem kismama vagyok!

Reménykedtem. Azonnal tudni akartam. Vettem egy gyors tesztet. Negatív lett. Másnap reggel megcsináltam egy másik tesztet. A nagyfiam kiszólt a fürdőből, hogy „anya, mi ez a műanyag két csíkos ízé itt a mosógépen?”

Lesz kisbabánk!

Bementem a kórházba ultrahang vizsgálatra. Láttam a kis szívét, ahogyan dobogott!

Máté fiam lett a lelki társam, rengeteg szeretet van benne.

Nekem, akinek átjárhatatlan a petevezetéke és pici a méhe, nekem, akinek nem lehet spontán gyermekem és ezt írásba is adták az orvosok, nekem lett Máté fiam!

Látszatok Csodát! Ti, akik nem hiszitek, hogy Isten létezik, higgyetek, mert ő van és mindig veletek lesz! Mindig tudja, mi kell nekünk!

Nekem van hitem, de nincsen vallásom. Azt gondolom, minden vallásnak megvan a maga mondanivalója, keresi Istent, ki így, ki úgy nevezi őt!

A csodáknak a harmadát mondtam csak el, mert 9 hónappal Máté születése után bekopogtatott Márk kisfiam is!

Tavaly volt egy rosszindulatú agytumorom, amit nem is műtöttek, csak gyógyszereket kaptam – és meggyógyultam! Minden beavatkozás nélkül! Mi ez ha nem csoda? Az orvos azt mondta, hogy ez csak Isten műve lehet, hogy egy agytumor műtét nélkül eltűnt.

Ha hisztek éltek, ha éltek higgyetek, mert Isten nélkül nincsen élet! Az ember már bebizonyította, hogy Isten nélkül tönkretesz mindent, amit a mi Atyánk nekünk adott.

Már tudom, hogy ő van! Hiszen a levegő is láthatatlan, de mégis tudjuk, hogy van!

Pályázati kiírás

A Tatabányai Evangélikus Alapítvány az idei, 2010/2011. tanévre is kiírja a Tatabányai Evangélikus Egyházközséghez tartozó fiatalok számára ösztöndíjpályázatát az alábbiak szerint:

A pályázatra minden közép-, vagy felsőfokú intézményben tanuló, a Tatabányai Evangélikus Egyházközséghez tartozó fiatal jelentkezhet az erre szolgáló adatlap kitöltésével, mely megkapható a lelkészi hivatalban, vagy letölthető az egyházközség honlapjáról (<http://tatabanya.lutheran.hu>). Az ösztöndíj két részletben, az I. illetve a II. félévre kerül kifizetésre. Az ösztöndíj mértéke a beérkező eredményes pályázatok alapján a rendelkezésre álló összegre figyelemmel kerül meghatározásra. Az ösztöndíj kifizetésének mind az I., mind a II. félévben előfeltétele érvényes iskolalátogatási bizonyítvány bemutatása.

Pályázatunkkal a korábbi évek gyakorlatának megfelelően szeretnénk a rendelkezésre álló keretek között szerény anyagi támogatást nyújtani az egyházközséghez tartozó fiatalok számára. Várjuk, hogy minél többen jelentkezzenek pályázati kiírásunkra.

Szeretettel és üdvözlettel:

a Tatabányai Evangélikus Alapítvány Kuratóriuma

Az ösztöndíjpályázat adatlapja letölthető a gyülekezet weblapjáról: <http://tatabanya.lutheran.hu>

Az EPK-OCM Segítő Szolgálat tevékenysége új alapszolgáltatással bővült: az étkeztetéssel.

A szolgáltatás megszervezésével az Intézmény célja, hogy azok számára biztosítsa a napi egyszeri meleg étkezést, akik azt

1. koruk,
2. egészségi állapotuk,
3. fogyatékoságuk,
4. pszichiátriai betegségük,
5. szenvedélybetegségük,
6. vagy hajléktalanságuk
- miatt saját maguk és eltartottjuk számára biztosítani nem tudják.

*További információk, elérhetőség: Kisné Gonda Erzsébet EPK-OCM Segítő Szolgálat
2800 Tatabánya, Réti u.156 tel: 06-70-410-5623*

A Tátra utcai kistemplom átépítése:

Katasztrófák és szeretetszolgálat

„Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.” (Péld 17,17)

Szelényi Gábor (Magyar Ökumenikus Segélyszervezet) ezt írja 2010 „vörös októberéről”:

(Forrás: www.evangelikus.hu – Vörös október – Az önkéntesek szembesülnek a feladat kilátástalanságával)

Nem nézhetjük, és általában nem is nézzük az egyházi hovatartozást a Magyar Ökumenikus Segélyszervezetnél a segítségnyújtáskor, de amikor kiderült, hogy egy idős evangélikus házaspár nem költözött ki otthonából, és segítségre van szükségük, a dél-pesti evangélikusok az ő segítségükre indultak.

A lakórészt korábban úgy-ahogy kitakarították, az előkertre hatóságilag porvédő gipsz-takaró került. A tüzifa azonban megközelíthetetlen iszaptengerben állt. Márpedig fagyogat hajnalonként, és főzni is kell. Így alakult, hogy evangélikus károsult testvér házával kezdett kedden a Dél-Pest Megyei Egyházmegye lelkes-brigádja Devecserben. Bencze András és székesfehérvári presbiterei a vasárnapot dolgozták végig, ugyanebben a sziszifuszi munkában. Őket a Karitasz látta el védőruházattal. A munkák során tehát egymást segítve haladnak előre az egyházak, segélyszervezetek munkatársai.

Egy személyes tapasztalatot azonban engedjenek meg: A munkát záró kiértékeléskor valahogy minden alkalommal felbukkan az elégedetlenség érzése. Nem a károsultak, hanem önkéntesek részéről! Fullasztó pormaszkban, súlyos gumiruházatban, csúszós védőkesztyűben és párás-sáros szemvédőben végigdolgo-

zott műszak után gyakran úgy érzik, nem tettek eleget. „Mikor jöhetünk újra?” – teszik fel a kérdést. Talán szembesülés a pusztítás elképesztő mértékével? A feladat kilátástalanságával? Ahhoz képest az egyes ember kicsinységével?

A nyár eleji borsodi árvíz idején közöttünk élő testvéreink tették fel a kérdést: *hogyan segíthetünk?* Nem kaptak útmutatást segélyszervezettől, sem hatóságoktól. Saját lehetőségeik szerint segítettek: táborokat szerveztek alsó- és felsőzsolcai gyermekek részére, és bútorokat, ruhákat, háztartási gépeket gyűjtöttek teherautószámra az otthon nélkül maradt Borsod megyei embereknek.

Bizony néha úgy tűnt, hogy nem lesz gyermek, aki eljőjön ezekbe a táborokba: a Miskolc környéki segítők és egyházközségek el voltak foglalva a mentés, helyreállítás és a nagy, állami táborok szervezésével. Végül azonban a két táborban 15-15 gyermek vett részt. Az egy-egy hét során, amit itt töltöttek, kirándultak Várgesztesen, Tatán és a környéken, fürödtek a strandon, és bajt feledtető szeretetben volt részük az önkéntes táborvezetők, segítők, pedagógusok, önkormányzati képviselők, vállalkozók részéről. Isten áldja meg munkájukat!

Gyülekezetünk istentiszteleti közössége – a más csatornákon küldött adományokon kívül, istentiszteleti gyors-gyűjtésképpen – a júniusi Borsod megyei árvíz áldozatainak támogatására 141.720 Ft-ot, az októberi Veszprém megyei vörösiszap-áradat áldozatainak támogatására pedig 56.000 Ft-ot küldött.

IV. Evangélikus Férfikonferencia – Piliscsaba, június 18-19.

Immár negyedik alkalommal került megrendezésre Piliscsabán a férfikonferencia.

A konferencia „hivatalos” megnyitója előtt a résztvevők összemérhették tudásukat a golyókkal folytatott versengésben (petang), ezt követően Koháry Ferenc férfimissziói referens tartotta nyitó áhítatát. Délután Balicza Iván „A férfimisszió helye és szerepe a gyülekezetépítésben” címmel tartott előadást, majd esti áhítattal szolgált Schermann Gábor. A nap végén képes beszámolót láthattunk-hallhattunk a gyülekezetek férfi köreiről. Szombat reggeli áhítattal Böjtös Attila szolgált, majd Kézdy Péter „Hárítás és kivetítés” címmel tartott előadást a bűnbeeséstől a Hegyi-beszédig. Ebéd előtt Veperdi Zoltán tett tanúbizonyságot a FÉBÉ Diakonissza Egyesület szolgálatáról a férfiak között. Délután egy szép helyen, a Burda-hegység sziklái között barangolva tekinthetjük meg Esztergom panorámáját. A kirándulásról hazatérve Weltler Rezső „Megfáradás és újrakezdés” címmel tartott előadását kísérhettük figyelemmel. Este Veperdi Zoltán tartott áhítatot, majd a konferencia zárásaként Koháry Ferenc beszámolt a Német Ökumenikus Egyházi Napokról és az ott me tapasztalt érzéseiről beszélt.

Testvéri szeretettel: *Vertényi Domonkos*

Egy valóban a „Gondviselő Isten” által épített „Ház”, avagy egyházmegyei labdarúgó bajnokság Tatabányán

Néhány évvel ezelőtt egy nagyvelegi táborozás idején Vertényi Domonkos és Süller Zsolt elmélyült diskurzusa eredményeképpen fogant meg ezen, évről-évre más és más települést otthonként választó sportrendezvény gondolata. Gyülekezetünk gondnoka egy virtusteljes pillanatában „Ide nekem az oroszánt is!” jelleggel félreérthetetlenül jelezte ötlettársának, hogy Tatabánya ebben az esztendőben, teljes vértezetében kész a „hadak” fogadására.

Az időt nem vesztegetvén már januárban lelkészünk társaságában november 13.-ára opcionálták a templom közelében lévő általános iskola tornatermét és járulékos helyiségeit. E sorok szerzőjét augusztus végén kérte fel Domonkos a szervezéssel kapcsolatos „kollaborációra”, amelynek első gyümölcse a tatabányai alakulatok számára a vasárnap délutánokénti gyakorlási lehetőség eredményes kérvényezése volt az említett intézmény vezetőinél. Ismétlődő látogatásaink nyomán, valamint az informatikai rendszeren keresztül beérkező, az időben egyre inkább közeledő eseményre csapatként való jelentkezések száma, az együtteseket a megye számos településéről elkísérő szimpatizánsok várható „tömege” elképesztő következtetésre jutatott minket kevesebb mint kettő héttel a nagyszabású alkalom előtt. Minden rendben alakul a rendezvény sikeres lebonyolításával kapcsolatosan, a legfontosabb kivételével: a helyszín alkalmassága.

Megdöbbenésünket szürrealitásba hajló ötletbörzével igyekeztünk palástolni, melynek néhány gyöngyszemét megosztanám az olvasókkal. Egyikünk Bakonycsérnye, Szák, Csákvár, Székesfehérvár, Szend teljes személyi kontingensét a tornaterem egyik hosszanti fala mentén húzódó bordásfalon kívánta elhelyezni, egyéb lelátó, tribün jellegű épületem hiányában. Másikunk az átöltözésre, tisztálkodásra alkalmas csekélyke kapacitást a közelben lévő templom ilyen célzatú használatával gondolta optimalizálni. Felmerült a vendéglátás gasztronómiai elemeinek egy másik épületrészben történő folyamatos prezentációja, amely a résztvevők együvé tartozási érzését és élményét alaposan szétzilálhatta volna. Helyzetünk reménytelennek mutatkozott, a város egyéb tornatermi, valamint sportcsarnokbéli, előzetes igényformálásból adódó leterheltségeire, vagy a bérleti díjakra vonatkozó hevenyészett ismereteink birtokában.

A segítő „Gondviselést” hívtuk segítségül és huszonegy órán belül a döbbenetes felismeréshez képest

örömmel és szeretettel vártak mindannyiunkat a dózsakerti tornacsarnokban, az ügylet minden dimenziójában optimálisnak tűnő kilátásokkal. Az „Isteni” mellénkszegődés ilyen egyértelmű bizonyítéka szervező- és segítőársaimat, valamint helybéli támogatóinkat „szakmai- és SZERETET - sziporkázásra” ösztönözte innentől kezdve, az egyházmegyei összetartás napjának esti egymástól való búcsúzkodásunkkal való lezárásáig.

Lelkészünk felesége Szász Emőke napóleoni nagyvonalúsággal, ötletszerűséggel, biztonsággal vezényelte az ellátmányozás minden mozzanatát a sütemények „parkoltatásának”, majd idejében való kínálásnak briliáns ötletétől, a teljes étel- és italrepertoár egész napra vonatkozó egyensúlyban tartásán át egészen az esti „mintha nem történt volna itt semmi” érzésű, az objektumot rendben lévően elhagyó távozásunkig. Intelligenciával áthatott, együttműködésre serkentő, tapintatos instrukciói okán is kulcsszerepet töltött be eme társas vállalkozásban. Schermann Gábor a teljes napot átölelő, mindenki szükségletét éberrel figyelő attitűdjével mellett kiemelném, nem csak a bajnokság, de az egymásért tevékenykedés szimbólumává is nemesedett, egy lutherrózsára „úsztatott” futballabdaként megjelenő embléma megálmodását és megalkotását az informatikai rendszer segítségével. Vertényi Domonkos miközben kapusbravúrok sorozatát bemutatva a pályán is derekasan teljesített, kitűnő házigazdaként valódi érdeklődéssel és a viszontlátás valódi örömeivel átítatott kommunikációban volt a vendégek szinte teljes mezőnyével, amivel egyszersmind az óramű pontossággal egymásra sorjázó sport- és egyéb eseményeket is koordinálta. Götz Andrea „lappangó” segítése – autóval, jó szóval, biztatással, „dologi” hozzájárulással, a csarnokban tényleges „hostessi”, felszolgálói és gyermekgondozói szolgálattal – nélkülözhetetlen eleme volt az „együtthangzásnak”. Kencs Pista bácsi a Gundel étterem és kávéház személyzetére jellemző eleganciával, derűvel, agilitással, tapintatos figyelemmel volt Szász Emőke elsőrangú partnere reggeltől - estig a közönség kiszolgálásában. Saller Molnár Róbert és kedves felesége Ildikó, valamint a Három Tölgyfa nevet viselő vendéglátóipari egység személyzete biztosította és szolgáltatta a legkifinomultabb ínycseck ízlésigényeit is messzemenően kielégítő szendvicskompozíciók alkotóelemeit, amelyeket hozzáértő kezek a helyszínen formáltak „étekkölteményekké”. A vendéglátással hivatásszerűen foglalkozó házaspár ilyen típusú ajándékai jelentős értéktöbbletet eredményeztek már évek hosszú sora óta gyülekezetünk legkülönfélébb eseményeit és alkalmait illetően.

Szemelvénytyszerűen emlékeznek Klári néni, Julika, Etus néni, Juhász Orsi, Lilla, és anyukám: Gizike serénységére, az „ügy” mellé rendeződő szerető támogatásukra, Dely Márti néni, Hermann Judit, Valkó Márta, Varga Marika néni és még néhány „idegenlégiós” asszony cukrászkölteményeire, Vertényi Editke rafináltan fűszerezett, egyébként az évek során már-már ikonikusan tudatformáló tócsijára, Havasi Alfréd-Frédi bácsi és kollégája Csaba korrektül fegyelmet tartó, magukat nem főszereplőként elképzelő, hanem a játékot, a játékosokat a mérkőzésdömping ellenére is mindvégig kitartóan szolgáló futballbírói szerepükre, Hornyák Lajos csarnokgondnok szünet nélküli segítőkészségére, csibészesen vagány megnyilvánulásaira, Szikora Marcsi jelen sorok papírra vetőjével folytató, bizalmával megtisztelő első elmélyültebb beszélgetésére, a vele érkező gyermekek, Szikora Robi és Dominik nem túlburjánzó, hanem a környezetükben tartózkodó emberekre is tekintettel lévő pajkoságukra, Máté „kö,papír,olló” fedőnevet viselő, a kezek és az ujjak segítségével, néhány „célszemélyre” specializálódott, csaknem a „végkimerülésig” folytatótt vetélkedéseire, a gyermekszekcióban még Schermann Tilla kedvesen mosolygó gyermeki bájára, Schermann Áron folytatólagos biztatására, buzdítására, futballszakmailag is magasan értékelhető, az ellenfelek játékerejének mibenlétére vonatkozó megfigyeléseire, Bánszky Pali bácsi, és a már említett Dely Márti néni, valamint Vertényi Editke „mindenkihez

van jónéhány kedves szava, kérdése, érdeklődése” típusú jelenlétére.

Számomra ezen nagyívű program teljes sikere akkor vált nyilvánvalóvá, amikor számos vendég formális és indirekt, tehát nem közvetlenül hozzánk intézett, hanem egymás között elejtett meglegedettségükről tanúskodó szavai, megnyilvánulásai után az egyébként külsejében, olykor lelki, pszichés rezdüléseiben is egy az „Ecséri” használcikk piacon grasszáló nepper személyiségjegyeit magánhordozó épületgondnok gyengéden „párás” tekintettel, huszonegy évi szolgálattal a háta mögött azt találta mondani búcsúzásunkkor, hogy ilyen rendes társasággal még sohasem találkozott.

Hálás köszönet mindenkinek, aki akár csak egy gondolattal vagy egy elrebegett imával is támogatta ezt az „EVANGÉLIUMOT”.

Nagyon fontos utóirat: A kézirat átfésüléséhez, a végleges szöveg formai és tartalmi jellegének kialakításához nyújtott értő segítségéért, majd a virtuális térbe helyezéséért, – amely heroikus „kézimunkaként”, akár már a sajtókészséget is eredményezhette – ebben a formában is fajsúlyos köszönetemet nyilvánítom Zborai Kristóf „kollégámnak” – akinek a megye patinás napilapjában a 24 óra című kiadványban, az előző hetekben több alkalommal már olvashatóak voltak érzései és gondolatai a diákok számára megnyilvánulási lehetőséget biztosító rovatban – Götzel Andrea fiának.

Dombi Attila

Dad

– Miért eszik a rendőr a legnagyobb esőben?
– ???

– Mert az édesanyja azt mondta neki, hogy akkor egyen, amikor jól esik.

És miért süt szalonnát az evangélikus táborozó csapat a legnagyobb esőben? Mert azt olvashatjuk Pál apostoltól, hogy „*mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem*” (Fil 4,13). Komolyra fordítva a szót: nyárbúcsúztató mini-táborunk Dadon, a Juhász-család kertjében a megpróbáltatások között is kitartó testvéri légkör és vitézi helytállás két napja volt. Az *Andrea, Attila*, két *Dénes, Domonkos, Gábor, René, Timi* részvételével tartott augusztus végi tábor idejének felében zuhogott az eső.

Az első napi zuhé legjava szalonnasütéssel telt a ház előtt kialakított tűzrakó helyen. A környékbeli, fagyújtással egybekötött, még napsütötte sétát követően „jól esett” az esőáztatta, magunk sütötte étel. Ezt ruhaszáritás követte.

A második napon kirándulni indultunk. Már éppen átértünk Szákra az erdei-mezei utakon, amikor az aznapi égi áldás megérkezett. A száki bányatavat már az esőt követő sárban jártuk körbe. A faluban a nemrég felújított, gyönyörű evangélikus templomot belülről, a falu széli dombon magasodó, használaton kívüli, romlásában is szép római katolikus templomot pedig kívülről néztük meg.

A vendéglátó család szeretetéből és a résztvevő ifjak szorgalmából adódóan a házban bent fogyasztható, hideg-meleg étel is akadt bőséggel. A hosszú órákon át üzött közösségi játékok pedig a bent töltött időt is élményekkel töltötték meg.

Tanulságos volt számomra, ahogyan az ifjú útítársak a tábori körülményekkel járó tennivalókat vagy az időjárással járó megpróbáltatásokat fogadták. Bizony, igaz az ige: „*Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik*” (Péld 17,17), illetve: „*Kicsoda elég bölcs, és ki tudja megmagyarázni a dolgokat? A bölcsesség derűssé teszi az ember arcát, és kemény arcvonásai megenyhülnek*” (Péld 8,1).

schg

Nagyveleg

„Te vagy az én erőm, RÁD FIGYELEK, Isten az én erős váram.” - Zsolt 59, 10

Mint minden évben idén sem maradhatott le a nyári programok közül egyházmegyénk ifjúsági táborának megrendezése Nagyvelegen.

A táborban a hagyományokhoz híven most is volt memoriter a Bibliából a tavalyi kérdéseinknek megfelelően rövidebb és könnyebben megjegyezhető igeszakaszt kapott a programok között dúskáló fiatalság. Ez alól én sem képeztem kivételt pedig ebben az évben már nem csak fiataként, hanem fiatal teológusként vehettem a táborban részt. Ez nem csak abban merült ki, hogy a teológiai ismeretekben a tavalyihoz képest jártasabban léptem a barátaim közé hanem Nagy Gábor idén felszentelt lelkész segítőtje lehettem a 16 és 17 éves korosztályban. Bár nem vettem annyira részt a munkában, mint Gábor barátom sok érdekes és értékes tapasztalattal gyarapodtam, azáltal, hogy a tábort egy újfajta és érdekes szemszögből figyelhettem meg.

A táborban természetesen a mindennapi Bibliaolvasás is meg volt szervezve, és Szebik Károly munkájának köszönhetően totó is készült belőle. Károly bácsi kiváló pedagógiai érzékkel a számozást egy kicsit elrontotta, hogy így az ügytelenebbeknek se legyen okuk szomorkodni, és mindenkinek legalább egy pontja legyen a totóban. Ez általában a szorgos fiatalságnak és a vezetők gondoskodásának köszönhetően rendszerint sokkal több szokott lenni. Gondot legrosszabb esetben az jelenthetett, ha valaki a tábor felfokozott hangulatában elvesztette a kitöltött totószelvényét.

A szeretett táborunk színvonalát idén is emelték a már tradicionálisan minden évben megrendezésre kerülő

programok. Ezek között találjuk az indiánozást vagy a spotdélutánt, amit idén is Dr. Sassi Gergely rendezett meg, az előző évekhez hasonlóan zajos sikerrel. A reggeli áhítatokat is a szokásos módon osztották fel. Így a Tordas-Gyúró, Csákvár és Székesfehérvár táborosai után a tatabányai ifi tartotta a csütörtök reggeli áhítatot, a hét zárásaként pedig az orosz lányiak tartották meg áhítatukat.

Az esti áhítatokon ebben az évben Szeverényi János tartotta a táborunk részére. Azonban nem csak ő volt az, akinek a szolgálataért hálásak lehettünk a táborunkban. Varga Péter katolikus testvérünk is komoly szolgálatot végzett nálunk mikor a Spielhozni című könyvből adott előadást a fiatalságnak. Amit még semmiképpen nem hagyhatok ki ennek az egy hétnek az eseményei közül az nem más, mint, hogy a keresztmetszet zenekar egy koncertet tartott szerda este a táborlakók örömeire.

Lehetetlen lenne elmondanom azt a sok örömet, amit átéltünk ezen az egy héten keresztül. Az előadások, a focijátékok, a koncert, a baráti beszélgetések és megannyi kellemes élmény úgy vélem a legtöbbször számára felejthetetlen élményeket nyújtott. Talán sikerült a tábor mottójának is eleget tennünk azzal, hogy szerettük egymást és odafigyeltünk a velünk táborozó társunkra.

Végezetül pedig nem nagyon tudok mit írni, talán csak annyit, hogy remélem minden fiatal testvéremmel, aki ezt olvassa találkozhatok, mert ha Isten is megsegít én ott leszek.

Isten áldjon meg minden kedves olvasót!

Juhász Dénes

A Tatabányai Evangélikus Alapítvány elszámolása

A Tatabányai Evangélikus Alapítvány a 2009-ben kapott testvéri 1%-os SZJA-felajánlásokat az alábbi, Alapító Okirat szerinti célokra fordította:

- Tanulói ösztöndíj, az évről évre nyilvánosan meghirdetett feltételek alapján: 80.000 Ft
- Lámpás újság kiadása, terjesztése: 18.455 Ft
- Egyéb kiadványok missziós terjesztése (Örömhír gyerekújság, Ethos családi lap, bibliai olvasókönyvek és munkafüzetek a hitoktatáshoz): 68.560 Ft
- Ichthus ifjúsági futballcsapat támogatása (tavasz-őszi városi bajnokság): 38.000 Ft
- Gyermek- és ifjúsági táborok részvételi díj támogatása (Nagyveleg gyermek- és ifitáborok, Fót kántorképző tanfolyam) : 60.000 Ft
- Egyéb konferenciák, utazások támogatása (női, férfi, felnőtt-ifi, presbiteri konferenciák, pécsi és pápai kirándulás, egyházmegyei csendesnap): 90.085 Ft

Köszönjük mindazok támogató segítségét és figyelmét, akik adó-felajánlásukkal lehetővé tették ezeket a kiadásokat!

Fót – több szemmel...

Koncerten voltam a nyáron. Orgona koncerten. Arra nincsenek szavak, amit ott hallottam. Talán ezért írták hangszerre, mert szavakkal lehetetlen elmondani, amit az a zene kifejez. Hazafele a buszon „üdvözült mosollyal” ültem, és nem igazán voltam beszélgetős kedvemben. Annyira csordultig volt a szívem Istennel, hogy azt én se tudtam volna megfogalmazni. Szerintem a zene az egyik, ami a legközelebb visz Hozzá. Salamon bácsi mindig azt mondja Bach írta ugyan a darabjait, de az Úr mondta tollba neki. Azt hiszem, igaza van.

A kántorképző keretében mehetett el meghallgatni a Deák- téri koncertet az, aki szerette volna. Nem csak egyházi darabok csendültek fel, a prelúdium, és fűga műfajának változását mutatta be a koncert, és habár mostanra elszakadt az egyházzentől mégis szerves része annak. A prelúdium jelentése előjáték. Mikor szakavatottabb, és rutinosabb kántortársaim ülnek az orgonapadon, tőlük kedves testvéreim bizony komoly prelúdiumokat hallhatnak vasárnaponként.

Ezért csomagolok össze évről évre, és vonulok be önként két és fél hétre a Mandák villába, hogy én is egyre többet adhassak, ahhoz a lelki találkozáshoz, ami vasárnaponként történik az istentiszteleten. Ez az, amire készítétek minket a kántorképzőben, hogy minél ügyesebb játékunkkal járuljunk hozzá ehhez. Nagy a felelősség, hiszen az istentisztelet a harangszóval kezdődik, és ekkor már nem csak úgy magamnak játszogatok, nem a testvéreknek, hanem annak, aki miatt mindenki eljött. Az Ő dicsőségére. Azért, hogy akik eljöttek Hozzá/Miatta az én segítségével is közelebb juthassanak Hozzá. És ez az, amiben a kántorképző sokkal többet ad, mint egy átlagos zenei tábor, mert itt erre is ráhangolnak minket. Nem csak zenei tudást kapunk, hanem lelki gyarapodást is. Ez az, amiért soha nem cserélném el egy átlagos táborra, és ez az, ami miatt ameddig csak lehet, visszajárok.

Juhász Orsolya

Koncerten voltam a nyáron, én is. Orgona, harmónium-, kórus-, vonós-, kamarakórus-, rézfúvós- és mindenféle koncerten. Orsi testvérünkkel ellentétben nem hallgatóként, „csupán” tanfolyam-lelkészi feladatkörben. Idén harmadik alkalommal.

Harmadik alkalommal ültem a délelőtti és délutáni órák idején a gyönyörű kertben, a nyári szellő suhogtatta öreg fák alatt, hallgatva a házból kiszűrődő ezernyi, egymásba keveredő hangot. Minden ablakból másik hangszer vagy másik énekhang szólaltatott meg másik művet: kezdő harmóniumos gyermek első próbálkozásai, zeneakadémiai hallgató virtuóz gyakorlása, rögtönzött kiskórus a barátok játékaéppen; komplett Bach-művek vagy játékos improvizációk. Ezerféle, nem harmonizáló hang, mégis csodálatos, mert mind-mind Hozzá visz közelebb. Vagy még inkább: Ő jön közel hozzám minden hangban. Hiszen azokat a hangokat rég a földben porladó emberek egykor Isten ígéjétől megérintve, szívükből vetették papírra; vagy a főtí kántorképző testvéri közösségében felnövő és ott lélemben is felnövő fiatalok szólaltatják meg – soha nem a gyakorolni küldött rosszcsonn zeneiskolás gyermek dacával. Minden egyes hangban ott szól a kert fái között az Istentől ezeknek az ifjú testvéreknek a szívébe költözött békesség és derű. Minden egyes hangban ott visszhangzik a ház zeg-zugaiban az erő, melyet ez alatt a két és fél hét alatt kapnak, és mellyel azután sokan közülük egy egész esztendő szomorú emberi terheit hordozzák zokszó és keserűség nélkül. Mert szólt, és reménységük szerint újra szólni fog a zene, mely Isten Lelkétől indított és Isten dicséretére hangzik.

Harmadik alkalommal álltam ki reggelként és esténként a közösség elé ígét hirdetni, és mindannyiszor erőt adott a szeretet, mellyel elfogadták és befogadták tőlem a szót és a legtöbbjükhöz képest jócskán „amatőr” énekes vesperás szolgálatot. Hiszen nem mindegy, hogy a szót, amit Isten szavából kapok és megpróbálok továbbadni, érdektelenül feszengő „csak-teszek” előtt mondom, vagy velem érző, síró és nevető, kérdező és felelő, a szavakban rejtőző finom rezdüléseket azonnal felfogó, és nem utolsósorban visszajelzéseket adó *testvéreim* előtt.

Nem tudom, hogy lesz-e még részem ebben az élményben. De azt három éve igazán tudom, hogy azok a testvéreink, akik az orgonához ülnek istentiszteletről istentiszteletre, nem „segédmunkások”. Igehirdetők ők, a szó teljes és legnemesebb értelmében. Annak minden szépségével és emberfeletti terhével együtt.

HÍREK, ESEMÉNYEK

- ⊗ **Megtörtént a Tátra utcai kistemplom átépítése:** kiskonyha és WC helyiség kialakítása. Néhány pillanatkép látható erről lapunkban. Köszönjük mindazok segítségét, akik munkájukkal, adományaikkal hozzájárultak ehhez: a generál-kivitelezést a tatabányai *Paletta Kft.* munkatársai végezték *Áder László* győri mérnök felügyelete mellett, hűségesen és jó lélekkel; az elkészült új helyiség és a szomszédos falak festése *Goór István* presbiter testvérünk munkája; a konyhabútort *Bajusz László* nagyvelegi asztalos hittestvérünk készítette; rajtuk kívül pedig még sokan serénykedtek az árokásás, rakodás, takarítás tengernyi szolgálatában.
A beruházás költsége kb. 1,5 millió Ft volt, melyet a Fejér-Komáromi Egyházmegye felújítási keretéből támogatott. Közösségünk anyagi lehetőségeitől függően kerül sor majd a későbbiekben az épület további, állagmegóvó felújítására: tető- és homlokzatjavításra.
- ⊗ **Gyülekezeti bibliaórák csütörtökönként** vannak a Tátra utcában. Tovább olvassuk Máté evangéliumát, s az alkalmanként sorra kerülő rövid szakaszok kapcsán beszélgetünk. Lehetőség van felvetni kérdéseket, összevetni nézőpontokat és véleményeket.
- ⊗ **Hittanórák a gyermekek részére** a Tátra utcában hétköznap délutánonként vannak:
 - **hétfőnként a felsősöknek:** egyházismeret (Krisztus népe Isten nagy csodája c. olvasókönyv- és munkafüzet-sorozat segítségével) és konfirmációi felkészülésképpen rendszerezett hitismereti összefoglalás
 - **keddenként és péntekenként az alsósoknak:** bibliai történetek (Keresztfa titka tündököl c. olvasókönyv- és munkafüzet-sorozat segítségével)
- ⊗ **A Szent Margit Iskolában** továbbra is délelőtt, órarend szerint vannak hittanórák, *Kemény Ilona* és *Schermann Gábor* szolgálatával.
- ⊗ **Felnőtt hittan**, azaz rendszerezett biblia- és hitismereti alkalom, a gyermek hittanóráknál kötetlenebb formában és tárgyi anyaggal, kedd esténként van a Tátra utcában.
- ⊗ November óta ismét folyik az **Utcai Szociális Segítők Egyesületének téli krízis teajárata**, az utcán élő hajléktalan emberek között. Önkéntes szolgálatra közösségünk tagjai hagyományosan péntek estéken mennek. Szívesen vesszük további vállalkozó szellemű testvérek jelentkezését erre a munkára. Idén az Egyesület közvetítésével, e krízis-körjárat során elérhető hajléktalan emberek számára ad gyülekezetünk karácsonyi ajándécsomagot.
- ⊗ Köszönjük azok segítségét, akik a **Jókai utcai templom körüli munkákban** jó szívvel és kedvvel vesznek részt: takarítják a templomot belülről, csinosítják kívülről, járhatóvá teszik a hó ellapátolásával téli- és őszi időkben, gondoskodnak a kert virágairól tavasztól késő őszig. *Bánszky Pál* ugyan „hivatalosan” átadta a kert rendezésének munkáit, azonban továbbra is hűségesen végzi. *A Dombi Attila* által nyáron és ősszel vezetett angolos alaposságú fűnyíró munka pedig sokak tetszését nyerte el az elmúlt hónapokban.
- ⊗ **Istentiszteletek az ünnepek idején** a Jókai utcai templomban:
 - December 24. péntek, Szenteste: 16 órákor
 - December 25. szombat, Karácsony 1. napja: 10 órákor
 - December 26. vasárnap, Karácsony 2. napja: 10 órákor
 - December 31. péntek, Óév este: 16 órákor
 - Január 1. szombat, Újév napja: 10 órákor
 - Január 2. vasárnap: 10 órákor
 - Január 6. csütörtök, Vízkereszt napja: 17 órákor

REMÉNYSÉGROVAT

AKIK GYÜLEKEZETÜNKBEN 2010. JÚNIUS 20., SZENTHÁROMSÁG ÜNNEPE UTÁNI 3. VASÁRNAP ÉS DECEMBER 19., ADVENT 4. VASÁRNAPJA KÖZÖTT ELHÍVÁST KAPTAK...

 ...a keresztségben Isten országába:

júl.11.	Major Dávid	Tatabánya	Zsolt 51, 9-11
szept.18.	Nyujtó Lilien	Környebánya	Ám 5, 21-24

 ...az élet és halál Urától:

aug. 6.	Hautzinger Györgyi, Tatabánya	76 évesen	Jn 8, 35-36
aug .9.	Szemethy Violetta, Várgesztes	54 évesen	Jn 8, 51
aug. 19.	Baumgarten Pálné sz. Dobránszki Julianna, Tatabánya	74 évesen	1Jn 1, 1-2
aug 23.	Dankó Csilla, Tatabánya	50 évesen	2Kor 12, 7-9
szept. 10.	Lepesi Kálmánné sz. Mészáros Anna, Tatabánya	87 évesen	Jn 13, 33
okt. 13.	Tálos Istvánné sz. Makai Mária, Tatabánya	87 évesen	Zsolt 27, 7-8
dec. 7.	Horváth József László, Tata	53 évesen	Ézs 8,17

Dad, és a focikupa képei:

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

<i>Alkalom</i>	<i>Mikor?</i>	<i>Hol?</i>
Imaközösség	Istentisztelet előtt	Jókai út 81.
Istentisztelet	Vasárnap 10 ⁰⁰ -kor	Jókai út 81.
Bibliaóra	Csütörtök 17 ⁰⁰ -kor	Tátra u. 13.
Alsós hittanóra	Kedd és péntek 16 ⁰⁰ -kor	Tátra u. 13.
Felső hittanóra és konfirmációi felkészülés	Hétfő 16 ⁰⁰ -kor	Tátra u. 13.
Felnőtt hittanóra	Kedd 18 ⁰⁰ -kor	Tátra u. 13.
Minden hónap első vasárnapján, illetve ádvent és böjt minden vasárnapján úrvacsoraosztás van az istentiszteleten.		

Weboldalunk címe: <http://tatabanya.lutheran.hu>

A weboldallal kapcsolatos írásokat, észrevételeket a teranova@citromail.hu címre várjuk.

A Lámpás szerkesztősége várja az írásokat

erre a címre: lampas@lutheran.hu

Várjuk az érdeklődőket a

gyülekezeti levelezőlistákra:

fraternet-tatabanya@lutheran.hu

(általános gyülekezeti információk)

fraternet-tbifi@lutheran.hu (ifjúsági lista)

E listákra jelentkezni lehet a lelkészi hivatal

címén: tatabanya@lutheran.hu

A Lámpás ezen számához egy-egy **cesk**et mellékelünk.

Aki bármilyen jogcímen – egyházfenntartói járulék, általános vagy céladomány – szeretne **befizetni gyülekezetünk pénztárába**, megteheti e csekk segítségével is.

LÁMPÁS – Tatabánya és környéke evangélikusságának lapja

Megjelenik negyedévente

Az újság előállításához adományokat elfogadunk erre a számlaszámra: Tatabányai Evangélikus Egyházközség

OTP Bank: 11740009-20201533

Felelős kiadó: Tatabányai Evangélikus Alapítvány

Szerkesztőbizottság: Cser Ákos, Kemény Ilona, Kemény István, Vertényi Domonkos

Felelős szerkesztő: Schermann Gábor

A lelkészi hivatal címe:

Tatabánya-Alsógalla, Tátra u. 13.

Telefon: 34/316-201

Schermann Gábor lelkész elérhető ezen kívül a 20/824-2764-es telefonszámon, valamint a gabor.schermann@lutheran.hu illetve tatabanya@lutheran.hu e-mail címen.

Hivatali idő: megbeszélés szerint

A Tátra utcai kistemplom munkálatai:

☎ Bizalommal kérjük azok jelentkezését, akik egészségi állapotuk miatt nem tudnak az istentiszteletre vagy más alkalmakra eljönni. Szívesen segítünk autóval, hogy ilyen akadály ne válasszon el senkit a gyülekezet közösségétől!

🏠 Várjuk a kórházban fekvő betegekről való híradást, hogy személyesen meglátogathassuk őket, illetve azok jelzését, akik otthonukban szeretnék úrvacsorát venni.

📧 Kérjük az új otthonba költözőket, illetve az újonnan a gyülekezet területére került testvérek lakcímének jelzését.

☎ Köszönettel fogadunk minden, a gyülekezet szokásaival vagy személyes igénnyel kapcsolatos kéréseket.